

САДРЖАЈ

ПРВИ ДЕО

1. УВОД	11
1.1. Осврт на стилистичку мисао о историјској прози Алексеја Николајевича Толстоја	11
1.2. Теоријско-методолошке напомене	19
2. ФИЛОЗОФСКА И ВЕРБАЛНО-УМЕТНИЧКА КОНЦЕПЦИЈА ИСТОРИЈЕ У ДЕЛУ АЛЕКСЕЈА Н. ТОЛСТОЈА	32
2.1. Ка историји	32
2.2. О дијалошком контакту епоха	33
2.3. Поступци којима се успоставља „дијалошки“ контакт	36
2.4. Прве оцене, преводи и пут у врхове историјске прозе	41
2.5. Генеза и еволуција у обради тематског циклуса	42
2.6. Новеле као стилистичке етиде у обради историјске теме	47
2.7. Значај „Слова и Дела“ у формирању Толстојеве „филозофије језика“ историјске прозе	58
2.8. „Гест“ као основна особеност „језика — примитива“	63
2.9. Трагови „Слова и Дела“ у приповедној структури романа	64
3. СРЕДСТВА ЈЕЗИЧКЕ ИСТОРИЈСКЕ СТИЛИЗАЦИЈЕ	71
3.1. Историјска проза између архаизације и модернизације	71
3.2. О „карактеролошкој“ функцији архаичних компонената	72
3.3. Питање језичке основе историјског романа	73
3.4. Два различита поступка језичке историјске стилизације	76
3.5. Удео „тобожњих“ и „правих“ архаизама у приповедној структури романа	77
3.6. Илузија аутентичности језичког колорита епохе уз примену поступка „умерене палеословенизације“	82
3.7. Сегменти са великом концентрацијом палеословенског елемента	84
3.8. Архаичне „доминанте“ (морфолошке и синтаксичне) у приповедачкој структури историјског романа	89
3.9. Структурно-семантичке конструкције са „анималним и nature morte поређењима“	91
3.10. Сложенице и полусложенице као синтеза „правих“ и „тобожњих“ архаизама	114

ДРУГИ ДЕО

1. „ПЕТАР ПРВИ“ КАО ПРИМЕР СЛОЖЕНЕ ДИНАМИЧКЕ КОМПОЗИЦИЈЕ С ПЛУРИПЕРСОНАЛНОМ ТАЧКОМ ГЛЕДИШТА СТАРОВОРЕМСКОГ КАЗИВАЧА КАО НОСИОЦА КОЛЕКТИВНОГ ЈАВНОГ МЊЕЊА ЕПОХЕ — — — — —	127
1.1. „Петар Први“ у односу према традицији — — — — —	127
1.2. Језичко-стилистичке маске имперсоналног оновремског казивача	130
1.3. Структура „ауторовог лика“ у руској историјској прози од Александра Пушкина до Алексеја Толстоја — — — — —	131
1.4. Морална и етичка аксиологија „аутора — писца“ — — — — —	133
1.5. Мултиплицирана свест савременика и сведока епохе — — — — —	134
1.6. Лик старог „ мемоаристе“ — наратора и лик „хистора“ — наратора — — — — —	135
1.7. Временско-просторна и национална обележја казивача — — — — —	137
1.8. Плуриперсонална тачка гледишта „одоздо“ и „одозго“ — — — — —	139
1.9. Субјективизација ауторовог контекста — — — — —	140
1.10. Питање статуса неправог управног говора — — — — —	145
1.11. Различити поступци за уочавање неправог управног говора — — — — —	148
1.12. Реминисценције на неке старе жанрове — — — — —	152
1.13. Типолошке подударности и новаторство А. Н. Толстоја — — — — —	153
1.14. Поступност у субјективизацији и архаизацији — — — — —	155
1.15. Елементи биографизма у „Петру Првом“ — — — — —	158
1.16. Синтеза аутентичности и мита — — — — —	160
2. МЕСТО ПРЕВОБЕЊА И АНАЛИТИЧКЕ КРИТИКЕ ПРЕВОДА У ПРОУЧАВАЊУ СТИЛА „ПЕТРА I“ — — — — —	162
2.1. Комплекс делатности које претходе преводилачком чину — — — — —	163
2.2. Аналитичка фаза изворног текста — — — — —	164
2.3. Кореспонденција између језика, поезика и култура — — — — —	165
2.4. Креолизација два културна модела и две групе реалија — — — — —	166
2.5. Значај контаката и традиције уметничког превода — — — — —	167
2.6. Модернизација језика изворног текста у преводном тексту — — — — —	168
2.7. Консултовање школских издања изворника — — — — —	169
2.8. Преглед погрешака карактеристичних за историјски роман — — — — —	170
2.8.1. Превођење полиморфне структуре изворника у раван неутралне приповедачке норме језика — циља — — — — —	170
2.8.2. Преношење субјективне свести објективним исказом — — — — —	172
2.8.3. Примена „фонетског превода“ на синтаксичком нивоу — — — — —	176
2.8.4. Проблеми језичке интерференције — — — — —	178
2.8.5. Како сачувати „уникатне црте“ оригинала у преводу — — — — —	181
2.9. Табеларни преглед поступака у превођењу историјских реалија — — — — —	183
3. ЗАКЉУЧЦИ — — — — —	195
БИБЛИОГРАФИЈА — — — — —	205
РЕЗЮМЕ — — — — —	213
SUMMARY — — — — —	219
РЕГИСТАР ИМЕНА — — — — —	225